สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ระเบียบคณะกรรมการควบคุมการขอทาน
ว่าด้วยการจำแนกลักษณะผู้ทำการขอทานกับผู้แสดงความสามารถ
พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (๔) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบมติคณะกรรมการควบคุมการขอทาน เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการควบคุมการขอทาน ว่าด้วยการจำแนกลักษณะผู้ทำการขอทานกับผู้แสดงความสามารถ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒[๑] ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“การขอทานด้วยการกระทำให้ผู้อื่นเกิดความสงสาร” หมายความว่า การกระทำเพื่อให้ผู้อื่นเกิดความสงสารไม่ว่าจะด้วยวิธีการใด โดยมีความมุ่งหมายให้ผู้นั้นมอบเงินหรือทรัพย์สินแก่ตน ซึ่งการกระทำดังกล่าวมิได้เป็นการแสดงความสามารถ การขอกันฉันญาติมิตร หรือเป็นการเรี่ยไรตามกฎหมายว่าด้วยการเรี่ยไร

“การแสดงความสามารถ” หมายความว่า การกระทำใดที่ผู้ได้รับการจดแจ้งให้เป็นผู้แสดงความสามารถเพื่อแสดงแก่ผู้ชมหรือผู้ฟัง ไม่ว่าจะเป็นการเล่นดนตรีหรือการแสดงอื่นใด ซึ่งทำให้ผู้ชมหรือผู้ฟังเกิดความพึงพอใจต่อการแสดงนั้น โดยส่งมอบเงินหรือทรัพย์สินให้เป็นการตอบแทน

ข้อ ๔ การกระทำที่เป็นการขอทาน

(๑) การขอเงินหรือทรัพย์สินจากผู้อื่นเพื่อเลี้ยงชีวิต

(๒) การขอทานด้วยการกระทำเพื่อให้ผู้อื่นเกิดความสงสารและส่งมอบเงินหรือทรัพย์สินให้

ข้อ ๕ การกระทำให้ผู้อื่นเกิดความสงสารและส่งมอบเงินหรือทรัพย์สินให้เพื่อการขอทานตามข้อ ๔ (๒) มีลักษณะดังนี้

(๑) แสดงให้ผู้อื่นเห็นถึงความพิการ ความเจ็บป่วย มีบาดแผล หรือเป็นโรคเรื้อรัง

(๒) แสร้งทำเป็นคนพิการ คนเจ็บป่วย มีบาดแผล หรือเป็นโรคเรื้อรัง

(๓) นำเด็ก สตรีมีครรภ์ คนชรา คนพิการ คนเจ็บป่วย มีบาดแผล หรือเป็นโรคเรื้อรังมาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อทำให้ผู้อื่นเกิดความสงสารและส่งมอบเงินหรือทรัพย์สินให้

---

[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓/ตอนพิเศษ ๒๗๗ ง/หน้า ๑/๑ ธันวาคม ๒๕๕๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๔) การใช้สัตว์ไม่ว่าจะเป็นปกติ พิการ เจ็บป่วย มีบาดแผล หรือเป็นโรคเรื้อรัง เพื่อทำให้ผู้อื่นเกิดความสงสาร โดยมีเจตนาใช้สัตว์นั้นเป็นเครื่องมือในการขอทาน

ข้อ ๖ การแสดงความสามารถของผู้แสดงความสามารถมีลักษณะดังนี้

(๑) การแสดงดนตรี การแสดงละคร การแสดงทางนาฏศิลป์ การแสดงงานศิลปะอื่นใดการแสดงกายกรรม มายากล กีฬา หรือการนำสัตว์มาแสดงความสามารถ

(๒) การร้องเพลงไม่ว่าจะมีหรือไม่มีดนตรีประกอบ

(๓) การแต่งกายหรือตกแต่งร่างกายอันเป็นศิลปะเพื่อแสดงแก่ผู้ชม

ข้อ ๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งดำเนินการตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นผู้พิจารณาตามระเบียบนี้ เพื่อส่งตัวผู้ทำการขอทานไปยังสถานคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตก่อนดำเนินการคัดกรองต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙

พลตำรวจเอก อดุลย์ แสงสิงแก้ว

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ประธานกรรมการควบคุมการขอทาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

วิศนี/ปริยานุช/จัดทำ
๗ ธันวาคม ๒๕๕๙
ปริญสินีย์/ตรวจ
๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙